

Đề bài

Tả lãng Bác Hồ
nhân dịp em được
bố mẹ thưởng cho
đi chơi.

Bài làm

“Con ở miền Nam ra thăm lăng Bác”, câu hát cất lên khiến lòng người xao xuyến bồi hồi. Càng xúc động hơn nữa với những ai đã thực sự được đặt chân đến lăng Bác. Kết thúc cấp Tiểu học, em đã may mắn được bố mẹ thưởng một chuyến đến thăm lăng Bác Hồ.

Từ xa nhìn về lăng, em đã nhìn thấy “tháp thoáng trong sương hàng tre bát ngát”. Đó là những rặng tre ngà thân vàng óng được trồng phía nam và phía bắc của lăng. Hình ảnh hàng tre tượng trưng cho con người Việt Nam bất khuất, kiên cường. Dọc theo lối nhỏ đến gần lăng là những hàng cây vạn tuế rất lớn. Loài cây này được đặt cả phía trước và sau lăng, tất cả có bảy mươi chín cây tượng trưng cho bảy mươi chín năm tuổi thọ của Bác. Đến gần, em mới có dịp được ngắm lăng Bác kĩ hơn.

Lăng Bác là một khối nhà vững chãi gồm ba lớp. Lớp dưới tạo dáng bậc thềm tam cấp; lớp giữa là phần trung tâm của lăng, quanh bốn mặt là những hàng cột vuông bằng đá hoa cương, lớp trên cùng là mái lăng hình tam cấp. Trên đỉnh lăng là hàng chữ “Chủ tịch Hồ Chí Minh” ghép bằng đá ngọc màu đỏ thẫm. Trước lăng là quảng trường Ba Đình với một đường dành cho lễ diễu binh, duyệt binh, và một thảm cỏ dài rộng mênh mông xanh mượt được chia thành hàng trăm ô cỏ nhỏ vuông vắn. Trước mặt lăng là cột cờ, lá Quốc kỳ đỏ thắm với ngôi sao vàng đã được kéo lên đang tung bay trong gió.

Bước qua những bậc tam cấp, em đến gần cửa lăng. Cửa lăng làm từ các cây gỗ quý từ Tây Nguyên. Hai bên cửa là hai cây hoa đại cổ thụ nở hoa hồng thắm. Trước cửa lăng có hai chú lính gác mặc đồng phục màu trắng tinh, các chú đứng thật nghiêm trang không hề có một cử động nhỏ nào. Bước vào tiền sảnh lăng, em ngỡ ngàng ngắm thật kĩ dòng chữ “Không có gì quý hơn Độc lập Tự do” và chữ ký của Bác Hồ được dát bằng vàng.

Qua tiền sảnh là dãy cầu thang thấp dẫn vào phòng trung tâm, đó là nơi lưu giữ thi hài của Bác kính yêu. Bác được đặt trong hòm kính khung bằng gỗ quý có các hình điêu khắc hoa văn là các đám mây; hòm kính ấy được đặt trên một bục đá. Qua lớp kính trong suốt, em thấy Bác nằm bình yên, gương mặt tĩnh lặng. Bác vẫn mặc bộ quần áo ka ki bạc màu, dưới chân có đặt một đôi dép cao su giản dị. Ánh sáng dịu dịu của chiếc đèn nê-ông tỏa ra khiến em ngỡ rằng đó là ánh sáng tỏa ra từ Bác. Bốn phía hòm có bốn người lính đứng trang nghiêm như gác cho giấc ngủ ngàn thu yên tĩnh của vị Cha già dân tộc.

Rời khỏi lăng Bác em vẫn không nguôi xúc động bồi hồi. Nghĩ đến hình ảnh Bác, em thầm hứa sẽ học tập tốt hơn để hàng năm được vào lăng viếng Bác, xứng đáng với những tình cảm lớn lao của Bác dành cho thiếu nhi chúng em.